

Shanghai'et!

eller

Mænd som Ofre for Slavehandel.

Handlingen foreg. i en Havneby
og ude paa Havet.

Iscenesat af Schnedler Sørensen.

Aldrig er det lykkedes »det stumme
Teater« at oprulle en saa pragtfuld
— og fremfor alt saa spændende og
effektfuld — Billedrække fra Livet til
Søs som de sensationelle Scener,
hvorpaa denne Kunst-Film er saa rig.

I Hovedroller:

Clara og Carlo Wieth
samt
Agnete Blom.

Personerne:

Skibsreder Clausen.
Lilly, hans Datter.
Styrmand Willy,
 hendes Forlovede.
Grosserer Bang.
Værten i Café „New Zealand“.
Mary, hans Datter.
Sømandspræsten.

„Shanghai'et!“

Hvor mange af os forstaar vel dette Ords Betydning?

Mange har vel endog aldrig hørt dette Ord, og ser det her for første Gang, og dog omfatter dette for Sømanden saa velkendte Udtryk en Sum af Lidelser og Farer, og hentyder til et af Samfundslivets forbryderiske Anslag, der i Lighed med „Den hvide Slavehandel“ florerer, trods Politi og Love.

Sømanden er letlevende og troskyldig, og naar han efter Langfart kommer til de store, farlige Havnebyer, bliver han let et Bytte for samvittighedsløse Skurke, hvis Levevej det er at føre den unge, naive Sømand ud paa Letsindighedens Vej, saa at han glemmer Pligter og gode Forsætter og ender i dobbelt Betydning i — Lasten!

Sømanden har brugt sine Penge op, men en hyggelig Logivært er straks villig til at forstrække ham med et Laan.

Og denne Vært véd altid at holde Lystigheden gaaende.

I beruset Tilstand underskriver Sømanden i Vidners Overvær en Kvittering, som ikke er andet end en blank Hyrekontrakt med Erkendelse af hele Hyrebeløbets Modtagelse. Nu er han i Værtens Vold, og denne holder ham indespærret og fylder ham med Sprut, saa at han er halvt sanseløs.

Saa snart som muligt gælder det nu for Værten at faa sit Offer forhyret med en Skude, som skal paa Langfart og faa sit Hyrebeløb udbetalt. I beruset, ofte dødssyg Tilstand bringes Offeret ombord og stuves sammen med andre Lidelsesfæller ned i Lasten, indtil Skibet er i rum Sø.

Da bliver de hentet op og sat til at arbejde, og Gud naade den Sømand, som gør Vrøvl! — han skal nok ved forskellige radikale Midler tvinges til at lystre.

Dette kaldes i Sømandssproget at blive „shanghai'et“.

Han er nu i Virkeligheden ikke andet end en Slave, befinder sig ombord i en halvraadden Skude blandt Klodens værste Sammenrasp, og tvinges til at arbejde uden at erholde nogen Hyre, thi den har Logi-værten faaet for sin Part.

I den første den bedste Havn vil Sømanden selvfølgelig forsøge at rømme. Nu og da lykkes det, og atter staar Sømanden i en farlig By blandt en ny Bande Forbrydere, — — han bliver „shanghai'et“ for anden Gang, og som oftest ender den oprindelig saa brave Sømand blandt de store Havnestæders Forbryderbærme, hvor han hjælper til at faa andre „shanghai'et“.

Fængslet bliver tilsidst hans sidste og sikre Opholdssted. Sømandsmmissionerne omkring i Verden har sin Opmærksomhed særlig henvendt paa denne i sine Konsekventser saa farlige Trafik.

Dette Drama vil være nyt for de allerfleste Mennesker. Det har sin store Mission, thi det advarer mod Forhold, som har været Tusinder af brave unge Menneskers Forlis. Det er et i god Forstand realistisk — og dog stemningsfyldt — Drama, der vil vække den største Opmærksomhed ved sit nye og tilforladelige Motiv.

Den unge Styrmand.

Skibsrederens Datter.

Shanghai'et!

eller

Mænd som Ofre for Slavehandel.

Der er *garden-party* hos Skibsreder, Konsul Clausen, og Clausens unge Datter Lilly er Midtpunktet i det glade Selskab.

Blandt de mange unge Mænd, der sværmer omkring hende, er Grosserer Bang den mest paa-gaaende. Dog er det tydeligt at se, at Lillys Tanker ikke er hos ham, men derimod hos den unge Styrmand Willy, der netop har faaet en udmærket Eksamen.

Grosserer Bang benytter Lejligheden denne Aften til at fri, men han faar til sin store Ærgrelse et Afslag; endnu større bliver hans Harme, da Skibsreder Clausen kort efter deklarerer sin Datters og Styrmand Willys Forlovelse.

Fra dette Øjeblik har den forsmaaede Bejler kun Tanke for, hvorledes han skal faa Oprejsning for sit Nederlag.

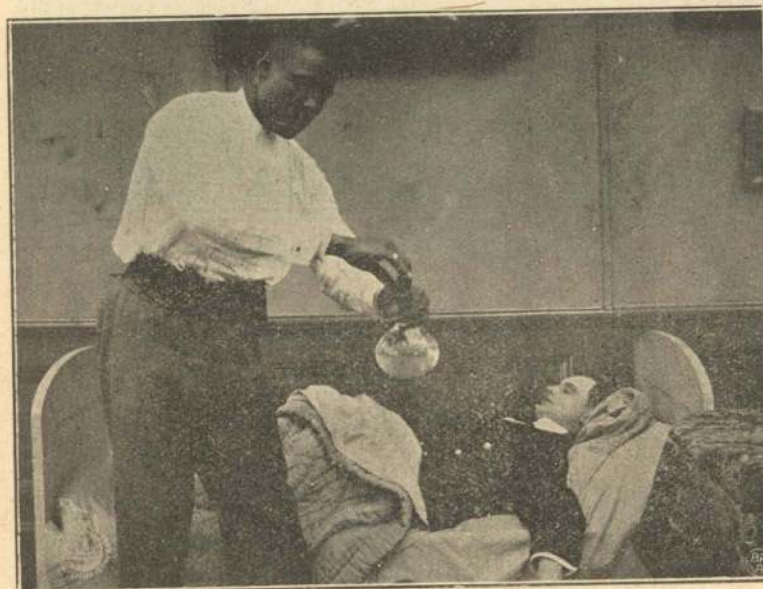
Et lykkeligt Par.

Paa gale Veje.

Afvist.

Sovedrikken.

Da Willy nogen Tid efter bliver udmønstret som 2. Styrmand paa Skibsrederens nye Dampner „Etna“, følger Grosserer Bang efter, og han træffer Willy i den første Havneby, Skibet anløber.

Her faar han lokket Willy med ud paa Spil og Drik, og de havner tilsidst i en obskyr Kneipe, Café „New Zealand“, hvor Bølgerne gaar højt.

Knejeværtens Datter.

Grosserer Bang er den flotte Giver, og Willy — der intet ondt aner — tager saa kraftigt til sig af Retterne, at han i Løbet af kort Tid bliver stærkt beruset.

Paa dette Tidspunkt forlader Grosserer Bang Lokalet, hvorimod Willy bliver og fortsætter, og ret længe varer det ikke, før han har drukket alle sine Penge op.

Dette Øjeblik har Værten gaaet og luret paa. Han forstrækker Willy med Penge, og han faar — under Foregivende af, at det er en Kvittering — Willy til at underskrive en blank Hyrekontrakt! Fra nu af er den stakkels Willy fuldstændig prisgivet Værten. Han bliver „indlogeret“ og senere forhyret med en gammel halvraadden Skude, „Blæksprutten“.

Medaillonens Vidnesbyrd.

Værtens Datter, Mary, der har faaet Interesse for den pæne unge Mand, forstaar imidlertid, at der er Ugler i Mosen, og hun beslutter at krydse sin Faders og hans lyssky Kammeraters skumle Planer. Hun henvender sig til en Sømandspræst for at faa denne til at hjælpe Willy. Ved et Tilfælde kommer Præsten i Forbindelse med Skibsreder Clausen og Lilly, der begge, urolige over Willys Forsvinden, er ileet ned til Havnebyen for

Et vigtigt Brev.

En rask Matrosdreng.

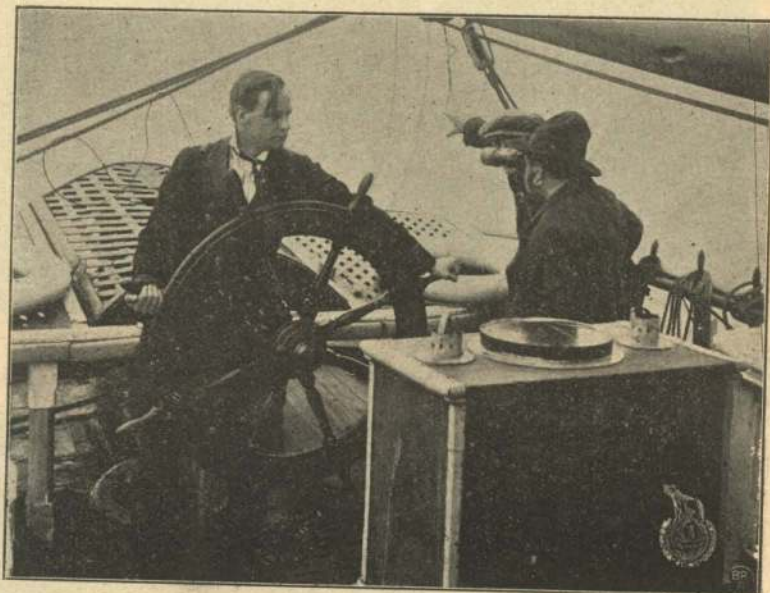
Slavehandel.

En gejstlig Bokser.

at søge efter ham. De henvender sig til Politiet, men dette staar fuldstændig magtesløst, da Willy forlængst er blevet sendt om Bord i „Blæksprutten“.

Da Konsulen erfarer, at „Blæksprutten“ er sejlet, giver han „Etna“ Ordre til at forfølge den. Om Bord i „Blæksprutten“ sér Willy, at „Etna“ er efter ham;

Forfulgt.

han entrer da op i Masten og styrter sig fra Fokke-
raaen ned i Havet.

Paa „Etna“ har Lilly og Konsulen opdaget hans
Manøvre; i en Fart bliver der kastet en Line ud til
ham, og han bliver halet om Bord, hvor man mod-
tager ham med aabne Arme.

Filmen, saavel som dens Plakat og Program-Tekst
o. a. lignende Materiale ejes med absolut Eneret af

B/S Fotorama,

Aarhus - København - Kristiania.

Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Grøst-
ningskrav blive gjort gældende mod Vedkommende.

SHANGHAIED.

Hvormange af os forstaar vel dette Ords Betydning, ja, mange har vel aldrig hørt dette Ord, og ser det her for første Gang, og dog omfatter dette for Sømanden saa velkendte Udtryk en Sum af Lidelser og Farer, og hentyder til et af Samfundslivets forbryderiske Anslag, der i Lighed med "Den hvide Slavehandel" florerer trods Politik og Love. Sømanden er letlivet og troskyldig, og naar han efter Langfart kommer til de store, farlige Havnebyer, bliver han let et Bytte for samvittighedsløse Skurke, hvis Levevej det er at føre den unge naive Sømand ud paa Letsindighedens Vej, saa han glemmer Pligter og gode Forsætter og ender i dobbelt Betydning i Lasten. Sømanden har brugt sine Penge op, men en hyggelig og morsom Logivært er straks villig til at forstrække ham med et Laan. Og denne Vært ved altid at holde Lystigheden gaaende. I beruset Tilstand underskriver Sømanden i Vidners Overvær en Kvittering, som ikke er andet end en blank Hyrekontrakt med Erkendelse af hele Hyrebeløbets Modtagelse. Nu er han i Værtens Vold, og denne Vampyr holder ham indespærret og fylder ham med Sprut, saa han er halv sansesløs. Saa snart som muligt gælder det nu for Værten at faa sit Offer forhyret paa en Skude, som skal paa Langfart og faa sit Hyrebeløb udbetalt. I beruset, ofte dødssyg Tilstand bringes Offeret ombord, stuves sammen med ligesindede ned i Lasten, til Skibet er i rum Sø. Da bliver de hentet op og sat til at arbejde, og Gud naade den Sømand, som gør Vrøvl, han skal nok ved forskellige radikale Midler tvinges til at lystre. Dette kaldes i Sømandssproget at blive "Shanghaied". Han er nu i Virkeligheden ikke andet end en Slave, befinder sig om Bord i en halvraadden Skude blandt Klodens værste Sammenrasp, og tvinges til at arbejde uden at erholde nogen Hyre, thi den har Logiværten faaet for sin Part. I første og bedste Havn vil Sømanden selvfølgelig forsøge at rømme. Nu og da lykkes det, og atter staar Sømanden i en farlig By blandt en ny Bande Forbrydere, han bliver shanghaied for anden Gang, og som oftest ender den oprindelig saa brave unge Sømand blandt de store Havnestæders

Forbryderbærme, hvor han hjælper til at faa andre shanghaied. Fængslerne bliver tilsidst hans sidste og sikre Opholdssted. Sømandsmissionerne omkring i Verden har sin Opmærksomhed særlig henvendt paa denne i sine Konsekventser saa farlige Trafik, og den har sikkert været en Redningsplanke for mange. Dette Drama vil være nyt for de aller fleste Mennesker. Det har sin store Mission, thi det oplyser om at advare sig mod Forfald som har været tusende brave unge Menneskers Forlis. Det er et i god Forstand realistisk Drama, hvori intet erboverdrevet og som i al sin Spænding omflettes af en liden skær og fin Stemning. Det vil vække den største Opmærksomhed ved sit nye og tilforladelige Motiv.

**A/s NORDISK
FILMS - KOMPAGNI
KOPENHAGEN**

**BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.**

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV 10191.

Bei Schiffsreeder Clausen ist garden-party, und die junge Tochter, Lilly, ist der Mittelpunkt der frohen Gesellschaft. Unter den vielen jungen Männern, die Fräulein Lilly umschwärmen, ist ein reicher Kaufmann Bang der eifrigste. Man sieht aber leicht, dass Lilly sich um diesen Herrn gar nicht kümmert, sondern um den jungen Steuermann Willy, der soeben ein ausgezeichnetes Examen bestanden hat. Herr Bang bewirbt sich um die Hand des jungen Mädchens, aber wird zu seinem grossen Ärger bestimmt abgelehnt, und noch mehr ärgert er sich, als denselben Abend der Schiffsreeder die Verlobung seiner Tochter mit dem jungen Steuermann publiciert. Von diesem Augenblick an denkt er nur daran, wie er sich rächen könnte, und als Willy nach einigen Tagen als zweiter Steuermann auf dem neuen Dampfer des Schiffsreeders "Etna" ausgemustert wird, folgt Bang nach, und trifft Willy in der ersten Hafenstadt, welche vom Dampfer angelaufen wird. Hier lockt er Willy mit sich spielen und trinken, und zuletzt kommen sie zu einer Seemannskneipe "New Zeeland", wo Bang Champagner für die ganze Gesellschaft spendiert. Willy, der an nichts Böses denkt, wird in ganz kurzer Zeit total benebelt. Jetzt verlässt Herr Bang das Lokal, aber Willy bleibt, und lange dauert es nicht, bis sein ganzes Geld fort ist. Auf diesen Augenblick hat der Wirt gewartet. Er gibt ihm Geld, und anstatt einer Quittung lässt er Willy einen Heuerkontrakt unterschreiben, und jetzt ist der arme Willy ganz in der Gewalt des gewissenlosen Menschen. Er wird auf ein altes, halbfauls Schiff verheuert. Mary, die Tochter des Wirtes interessiert sich für den netten jungen Mann. Sie versteht, dass etwas Unrechtes vorgeht, und geht zu einem Seemannsmissionär, um ihn zu bewegen dem jungen Manne zu helfen. Zufällig kommt der Missionär mit dem Schiffsreeder Clausen und Lilly, die beide herbeigeeilt sind, um Willy aufzusuchen, in Verbindung. Sie wenden sich an die Polizei, aber hier kann man nichts machen, da Willy schon längst an Bord des "Tintenwurms" gebracht worden ist.

Als der Konsul erfährt, dass "Der Tintenwurm abgesegelt ist, gibt er "Etna" Ordre das Schiff zu verfolgen. Willy, an Bord des "Tintenwurm" sieht, dass "Etna nachgesegelt kommt, klettert den Mast hinauf und stürzt sich von der Fockraa ins Wasser. Auf dem "Etna" haben Lilly und der Konsul sein Manöver beobachtet, schnell wirft man ihm eine Leine zu, und nun wird er an Bord gezogen, wo man ihn mit offenen Armen empfängt.

**A/s NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
COPENHAGEN**

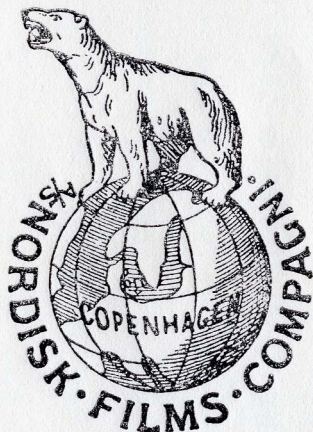
BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Teleph.: Amt Mpl. 10191.

SHANGHAI ED

Zwischen Himmel und Wasser

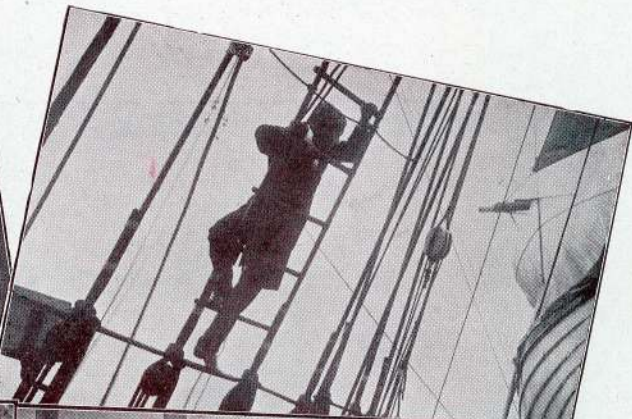
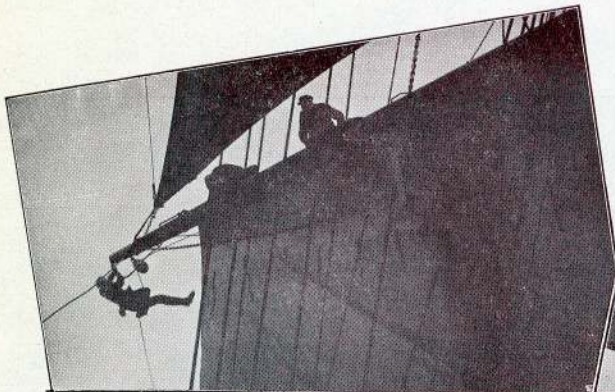

BERLIN SW 48
Telegr.-Adr.: Nordfilm

Nordische Films Co., G. m. b. H.

Friedrichstraße 13
Tel.: Amt Mpl., 10191

1008

Zwischen Himmel und Wasser

Shanghaied

Nur wenige von uns verstehen die Bedeutung des Wortes. Viele haben es vielleicht nie gehört und doch bedeutet für den Matrosen dieser ihm wohlbekannte Ausdruck eine Summe von Leiden und Gefahren. Es ist dies eine der Nachtseiten des heutigen sozialen Lebens, — wie „Der Mädchenhandel“ und floriert noch immer trotz Polizei und Gesetze. Die Seeleute sind leichtsinnig und treuherzig, und wenn sie nach weiten Reisen nach den großen gefährlichen Hafenstädten kommen, fallen sie sehr leicht gewissenlosen Schurken in die Hände, deren Geschäft darin besteht, junge, naive Seeleute irre zu leiten, so daß sie Pflicht und gute Vorsätze vergessen und im Laster enden. Der Matrose hat sein Geld aufgebraucht, aber das macht nichts. Ein liebenswürdiger Wirt ist gern geneigt, ihm Geld vorzuschießen. Und dieser Wirt versteht die Lustigkeit im Gange zu erhalten. Wenn der Matrose ganz umnebelt ist, unterschreibt er in Gegenwart von Zeugen eine Quittung, die in der Tat ein Heuerschein ist mit Bestätigung des Empfanges des Heuerbetrages. Von jetzt an ist er in der Gewalt des Wirtes, und dieser Vampyr hält ihn eingesperrt und gibt ihm Spirituosen, bis er ganz von Sinnen kommt. Jetzt gilt es für den Wirt, das Opfer möglichst bald auf ein Schiff zu heuern, das auf lange Reisen geht, und den Heuerbetrag einzukassieren. In besinnungslosem und oft sterbenskrankem Zustande wird er an Bord gebracht, mit anderen Leidensgefährten in den Lastraum hineingestaut bis das Schiff auf offener See ist. Dann wird er wieder hervorgeholt und muß arbeiten, und wehe den Matrosen, der nicht gehorcht; durch verschiedene radikale Mittel wird man schon wissen, ihn zu zwingen. Dies nennt man in der Seemannssprache „shanghaied“ zu werden. In der Tat ist er nur ein Sklave, er befindet sich an Bord eines halbfaulen Schiffes unter den ärgsten Auswürfen der Menschenheit; er wird zum Arbeiten gezwungen ohne irgend welche Heuer, denn sein Geld hat der Wirt erhalten. In dem ersten besten Hafen versucht er natürlich zu entweichen. Vielleicht gelingt es ihm, und wieder steht der Matrose allein in einer gefährlichen Stadt, bedroht von neuen Anschlägen; er wird nochmals „shanghaied“ und der einst so brave junge Matrose

endet oft unter den Verbrechern der großen Hafenstädten, wo er mithilfe andere zu shanghaien. Die Gefängnisse werden sein letzter und sicherer Aufenthaltsort. Die Seemannsmissionen haben ihre Aufmerksamkeit auf dieses gefährliche Treiben gelenkt und haben vielen geholfen.

Der Inhalt dieses Dramas wird für viele Menschen ein neuer sein. Es hat eine große Mission: es gibt Aufklärung und warnt vor einer Kategorie von Menschen, die das Unglück tausender braver junger Menschen geworden ist. Das Drama ist im guten Sinne ein realistisches, in welchem nichts übertrieben ist und in welchem eine zarte, feine Stimmung die Handlung umgibt.

Es wird die größte Aufmerksamkeit erregen durch sein neues Motiv.

Erscheinungstag: 24. August

Mk. 900.—

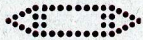

Die Rache des Vagabunden

Fräulein Bildermayer ist damit beschäftigt sich aufs beste zu schmücken, als es klingelt. Ein Vagabund steht vor der Tür und appelliert mit seiner freundlichsten Stimme an die Freigebigkeit des Fräuleins, aber seine Beredsamkeit nützt ihm nichts. Sie hat gar kein Ohr für ihn und macht ihm die Tür vor der Nase zu. Selbstredend ärgert sich darüber der Vagabund und späterhin als er das Fräulein die Straße entlang mit ihrem kleinen Hund spazieren gehen sieht, faßt er einen Plan, wodurch er sich furchtbar rächen kann. Den Plan wollen wir nicht offenbaren, nur so viel können wir sagen, daß Fräulein Bildermayer gewiß nicht öfter Bettler abweist.

Erscheinungsdatum: 24. August

Mk. 95.—

Am gleichen Datum:

Dänischer Meiereibetrieb

Natureaufnahme

Mk. 160.—

Combien comprennent au fond le sens de ce mot? Beaucoup, certainement, ne l'ont jamais ni vu ni entendu, et pourtant c'est un mot bien connu et redouté de tous les marins. Pour eux il contient une foule de souffrances et de dangers, et se rapporte aux pratiques criminelles qui florissent, comme la traite des blanches, malgré la police et les lois. Le marin est insouciant et crédule, et lorsque après un long voyage il débarque dans les grands ports de mer si dangereux, il devient facilement la victime d'individus sans scrupule dont le métier consiste à amener le jeune marin dans la voie du plaisir où il oublie vite ses devoirs et ses bonnes intentions, et finit dans le vice. Le marin a dépensé tout son argent, mais un bon gaillard de patron de cabaret est tout disposé à lui en prêter. Et ce patron sait toujours aviver la gaité. Tout ivre le marin souscrit en présence de témoins une quittance qui n'est en réalité qu'un contrat d'engagement en blanc, par lequel il reconnaît avoir reçu par anticipation le montant intégral de ses gages. Dès lors il est tout à fait à la merci du patron, cette sorte de vampire qui le tient enfermé et le remplit d'alcool au point qu'il perd tous ses esprits. Maintenant il s'agit pour le patron de l'embarquer le plus tôt possible à bord d'un navire au long cours, et de se faire payer ses gages. En état d'ivresse et souvent mortellement malade la victime est transportée à bord et enfermée dans la cale avec d'autres victimes jusqu'à ce que le navire ait gagné le large. C'est alors seulement qu'on les fait monter sur le pont pour travailler, et gare à celui qui proteste, il sera vite dompté par différents moyens énergiques. C'est ce qu'on appelle dans la langue des marins "être shanghaïed". Le marin qui a subi ce triste sort n'est plus qu'un esclave dans un bateau à moitié pourri parmi la lie de la société, et par-dessus le marché, il se voit obligé de travailler sans être payé, car le patron du cabaret où il s'était si bien amusé a déjà

touché ses gages. Il va sans dire qu'il essaie de s'enfuir au premier port venu et il y réussit parfois. Mais alors il se trouve de nouveau au milieu des dangers, parmi une nouvelle bande de brigands, et pour la deuxième fois il sera "shanghaïed". C'est ainsi que beaucoup de braves marins s'engagent dans la voie du vice, et souvent ils finissent par s'associer aux malfaiteurs pour traiter leurs semblables comme ils ont été traités eux-mêmes. Leur dernier séjour se fait ordinairement dans la prison. La mission des marins porte surtout son attention sur cette pratique si dangereuse, et beaucoup ont certainement été sauvés par elle.

Ce drame sera sans doute nouveau pour la plupart des spectateurs. Il a sa mission importante lui-aussi, car il renseigne les jeunes gens sur des circonstances redoutables qui ont entraîné la perte d'un grand nombre d'entre eux. C'est un drame réaliste, mais au bon sens du mot; rien n'y est exagéré, et un certain esprit romantique n'y manque pas non plus. Nous sommes autorisés à croire que son sujet tout nouveau et très véridique lui vaudra le plus grand succès.

A/s **NORDISK**
FILMS-KOMPAGNI
COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

Il y a garden-party chez le richissime armateur X, dont la jolie Mlle Lillie est le point de mire sur lequel se portent les regards rêveurs ou hardis des jeunes gens désireux de se marier.

Le plus empressé de ses adorateurs est le négociant Banc, mais on voit bien que l'élue de son coeur n'est pas lui, mais un autre jeune homme, Monsieur Willy qui vient de passer avec succès son examen de second capitaine. Le négociant Banc profite de l'occasion pour offrir son coeur et sa main à la jeune fille, mais à son grand dépit il reçoit un refus catégorique, et son dépit tourne en rage quand peu après l'armateur X annonce les fiançailles de sa fille avec Monsieur X. Willy. Dès ce moment il n'a qu'une seule pensée: venger la défaite qu'il vient d'essuyer.

Quelque temps après Willy part en qualité de second capitaine à bord du nouveau steamer "l'Etna" appartenant à son beau-père, et le négociant Banc se met immédiatement en route lui aussi. Au premier port de mer auquel touche le navire, il rejoint Willy et réussit à l'entraîner dans de mauvais lieux. Ils finissent dans un cabaret obscur dit "Café de la Nouvelle-Zéelande" où la ribote si bien commencée tourne en véritable orgie. C'est Monsieur Banc qui paie, et Willy mange et boit tant et si bien qu'à la fin il est complètement soûl. Alors M. Banc quitte le cabaret, tandis que Willy y reste et continue à boire jusqu'à ce qu'il ait dépensé tout ce qu'il lui reste d'argent. Le patron n'a fait qu'épier ce moment, l'affaire est dans le sac. Il prête de l'argent à Willy à qui il fait signer une soi-disant quittance qui est en réalité un contrat d'engagement de matelot en blanc, et dès maintenant le pauvre Willy est tout-à fait à la merci du patron. Il est "logé" dans le cabaret, et peu après envoyé à bord d'un vieux bâtiment à moitié pourri dit "La Sèche", mais la fille du patron qui se doute qu'il y a quelque chose de louche dans l'affaire, a pitié du jeune homme sympathique et s'adresse au missionnaire des marins pour

pour qu'il vienne au secours du pauvre Willy. Cependant le hasard veut que ce missionnaire rencontre l'armateur X et sa fille, qui très inquiets de la disparition de Willy se sont rendus au port de mer en question pour le chercher. Ils s'adressent à la police qui cependant est tout à fait impuissante puisque Willy a été embarqué, il y a longtemps, à bord de la "Sèche".

En apprenant que la "Sèche" est parti, l'armateur X donne l'ordre de la poursuivre, mais Willy, en apercevant l'Etna, lancé à sa poursuite, monte au mât de misaine de la "Sèche", et de la vergue se jette à la mer. Cependant l'armateur et sa fille ayant vu sa manœuvre, lui font lancer une ligne qu'il saisit, et on le hisse à bord de l'Etna où on lui fait un accueil chaleureux.

**A/s NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
COPENHAGEN**

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

1. Shanghai!et!
el. Mænd som Ofre for Slavehandel

Nordisk Films Ko.

1912

2. Instr.: Schnedler-Sørensen
Manus.: Lykke Seest

3. Medv.:
Skibsreder, Konsul Clausen.....Hr. Cajus Bruun
Lilly, hans Datter.....Fru Clara Wieth
Willy, Styrmand, hendes Forlovede..Hr. Carlo Wieth
~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~
Varten i Café "New Zealand"....Hr. Chr. Schrøder
Mary, hans Datter.....Fru Agnete Blom
Brown, Sømandspræst.....Hr. Peter Nielsen

- X 4. Garden party hos Konsul Clausen
- X 5. Willy har faaet en udmærket Eksamen
- X 6. En Kurv
- X 7. Forlovelsen deklarereres
8. Willy er blevet ansat som 2. Styrmand paa Konsulens nye Damper "Etna"
9. -Har De for nylig hørt fra "Etna", Herr Konsul?
10. En Forretningsrejse
11. I Havnebyen
12. Et Møde
13. Værtens Datter, Mary
- X 14. Champagne over det hele
- X 15. Willy har ikke Penge nok, og V ærten lokker ham til at underskrive en Hyreblanket
- X 16. Willy bliver indlogeret
- X 17. "Blæksprutten"'s Kaptajn kan ikke faa Søfolk
- X 18. Herr Bang giver ham Anvisning paa Café "New Zealand"
- X 19. Willy bliver hyret som Letmatros paa "Blæksprutten"
- Tele-gram. X 20. 2. Styrmand forsvunden. Har forgæves søgt over alt. Afventer Ordre.
Kaptajn Storm
21. Hos Sømandspræsten
- X 22. -Jeg er ganske sikker paa, at min Fader har skjult ham
- X 23. Lilly vil med for at søge efter sin Kæreste
- Håndskrevet 24. "Blæksprutten" sejler i Aften. Bring Manden om Bord.
vet besked. Blackston
- X 25. Præsten bliver oprørt over Negerens Brutalitet, og slaar ham til Jorden
- Samme som 26. "Blæksprutten" sejler i Aften. Bring Manden om Bord. Blackston.
nr. 24. X 27. Om Bord paa "Blæksprutten"
- X 28. Om Bord paa "Etna"
- X 29. -Hold fuld Fart. Vi maa indhente "Blæksprutten"
- X 30. -Staa op og gør din Pligt
- X 31. -Vi bliver forfulgt, Kaptajn